

POZMEŇUJÚCI NÁVRH

poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Jozefa Kollára

k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony

(parlamentná tlač 969)

1. V Čl. IV sa za bod 5 vkladá nový bod 6, ktorý znie:

„6. Za § 79 sa vkladá nový § 79a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 79a

Úrok zo zadržaného nadmerného odpočtu

(1) Ak nadmerný odpočet nebol vrátený v lehote podľa osobitného predpisu ^{44b}) z dôvodu začatia daňovej kontroly, daňový úrad je povinný rozhodnúť o priznaní úroku zo zadržaného nadmerného odpočtu, ak jeho výška presahuje sumu 5 eur. Daňový úrad rozhodne o priznaní úroku zo zadržaného nadmerného odpočtu v lehote do 15 dní odo dňa vrátenia nadmerného odpočtu alebo jeho časti. Za deň vrátenia nadmerného odpočtu alebo jeho časti sa považuje deň, keď bola príslušná suma odpísaná z účtu daňového úradu.

(2) Úrok zo zadržaného nadmerného odpočtu sa priznáva za obdobie odo dňa nasledujúceho po dni kedy by uplynula lehota na vrátenie nadmerného odpočtu podľa osobitného predpisu ^{44b}), ak by daňová kontrola nebola začatá, až do dňa vrátenia nadmerného odpočtu alebo jeho časti. Pri výpočte úroku sa použije ročná úroková sadzba, ktorú určí ministerstvo financií s prihliadnutím na celkovú výšku zadržaného nadmerného odpočtu a trhovú úrokovú mieru pre zaručené úvery poskytované nefinančným spoločnostiam podľa údajov Národnej banky Slovenska.

(3) Daňový úrad zaplatí daňovému subjektu úrok zo zadržaného nadmerného odpočtu v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia o priznaní úroku, ak úrok nemožno použiť primerane postupom podľa § 55 ods. 6 a 7; správca dane písomne upovedomí daňový subjekt o použití úroku zo zadržaného nadmerného odpočtu podľa § 55 ods. 6 a 7.

(4) Ak daňový úrad zaplatí úrok zo zadržaného nadmerného odpočtu po lehote ustanovenej v odseku 3 zaplatí daňovému subjektu aj úrok podľa § 79 odsek 3. Za deň zaplatenia úroku zo zadržaného nadmerného odpočtu sa považuje deň, keď bola príslušná suma odpísaná z účtu daňového úradu, ak nedošlo k použitiu úroku primerane postupom podľa § 55 ods. 6 a 7.

(5) Odvolanie proti rozhodnutiu daňového úradu o priznaní úroku zo zadržaného nadmerného odpočtu podľa odseku 1 nemá odkladný účinok.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 44b znie:

„44b) § 79 ods. 1 až 5 zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.“

V Čl. IV doterajší bod 6 sa označuje ako bod 7.

2. V doterajšom bode 6 v § 165d sa text za nadpisom „Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. januára 2015“ označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsek 2, ktorý znie:

„(2) Úrok zo zadržaného nadmerného odpočtu podľa ustanovení § 79a v znení účinnom od 1. januára 2015 sa priznáva za obdobie zadržania nadmerného odpočtu začínajúce najskôr 1. januára 2015.“

Odôvodnenie

Už dlhšiu dobu sme svedkami javu, kedy pri uplatnení nadmerného odpočtu DPH príde podnikateľovi daňová kontrola (čo je v poriadku), zadrží mu peniaze a dlhší čas sa nič nedeje. Podnikateľ je tak vystavený enormnému tlaku, kedy sa na jednej strane snaží udržať na trhu, na druhej strane ale zadržiavanie peňazí zo strany štátu mu spôsobuje veľké problémy; ich riešenie, napríklad požičanie si peňazí cez kontokorent a pod. zvyšuje podnikateľovi náklady a robí ho tak menej konkurencie schopným.

Štát však podnikateľa za zadržané peniaze nijako neodškodňuje a v prípade, že mu peniaze vráti, vráti mu len presne zadržanú sumu. Daňová kontrola však môže trvať rok a počas tejto doby štát podnikateľovi peniaze zadržiava.

Zadržiavanie peňazí sa však nedeje v súlade s platnou úpravou Európskej únie a tiež nekorešponduje s judikatúrou, ktorá je v tejto oblasti známa. Navrhovaný pozmeňujúci návrh dáva tento stav do súladu s platnými predpismi EÚ.

V zmysle článku 183 Smernice o DPH, „ak za dané zdaňovacie obdobie výška odpočítanej dane prevyšuje výšku splatnej DPH, členské štáty môžu rozdiel buď preniesť do nasledujúceho obdobia, alebo ho vrátiť v súlade s podmienkami, ktoré určia.“ Autonómia členských štátov daná týmto článkom však nie je neobmedzená. Súdny dvor EÚ vo viacerých svojich rozsudkoch (Komisija vs. Taliansko C-78/00 (body 32-34), Sosnowska C-25/07 (bod 17), Enel Maritsa Iztok 3 AD C-107/10 (bod 33)) potvrdil, že vrátenie nadmerného odpočtu sa musí uskutočniť:

- i) v primeranej lehote,*
- ii) vyplatením finančnej hotovosti alebo porovnateľným spôsobom a*
- iii) spôsob vrátenia v nijakom prípade nesmie pre zdaniteľnú osobu predstavovať finančné riziko.*

Slovenská právna úprava nie je v súlade s požiadavkou stanovenou SD EÚ v bode iii), nakoľko zadržaný nadmerný odpočet je vyplácaný platiteľovi dane po skončení daňovej

kontroly bez akejkoľvek kompenzácie, čo je v rozpore s rozsudkami SD EÚ, ktoré sú pre členské štáty záväzné.

SD EÚ v rozsudku Enel C-107/10 (bod 53) uvádza, že „Keďže však zdaniteľná osoba dočasne nemôže disponovať finančnými prostriedkami vo výške nadmerného odpočtu DPH, je postihnutá hospodárskym znevýhodnením, ktoré by malo byť kompenzované zaplatením úrokov, čím je zaručené dodržanie zásady daňovej neutrality.“ SD EÚ jasne stanovuje povinnosť členských štátov EÚ zaplatiť platiteľovi dane úrok za zadržaný nadmerný odpočet.

Čo sa týka obdobia, za ktoré má byť úrok vyplatený, SD EÚ v rozsudku Molenheide a iní C-286/94 (bod 63) rozhodol, že v prípade zadržaných nadmerných odpočtov DPH musia byť úroky priznané odo dňa, kedy by bol nadmerný odpočet vyplatený za normálnych okolností. „Za normálnych okolností“ znamená odo dňa, kedy by bol nadmerný odpočet DPH vyplatený, ak by nebola otvorená daňová kontrola. SD EÚ to konkrétne pre prípad daňovej kontroly jednoznačne potvrdil v rozsudku Enel C-107/10 (bod 61).

Úrok vyplatený platiteľovi dane za zadržiavaný nadmerný odpočet musí byť dostatočný na to, aby zaručil dodržiavanie zásady daňovej neutrality, t.j. aby zadržanie nadmerného odpočtu nepredstavovalo pre platiteľa finančné riziko. Úrok by v princípe mal platiteľovi dane kompenzovať dočasnú stratu finančných prostriedkov.

Navrhovaná právna úprava teda napráva doterajší stav, zároveň prináša do neho základnú spravodlivosť a tiež môže ušetriť Slovenskej republike prehraté právne spory v tejto oblasti na úrovni Súdneho dvora Európskej únie.

POZMEŇUJÚCI NÁVRH

poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Jozefa Kollára

k vládne mu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony

(parlamentná tlač 969)

Meno a priezvisko

Podpis

1. JOZEF KOLLÁR
2. MARTIN CHREN
3. JUDAJ DROBA
4. JUDAS HÍŠOV
5. DANIEL KRÁČER
6. JOSEF MIČEK
7. MARTIN POLIAČIK
8. LUDOVIT GALLO
9. VILIAM NOVOTNÝ
10. MARTIN FEDOR
11. PAUL FREJO
12. LUDO KANIK
13. IVAN MIKLOŠ
14. MIKULÁŠ ŽARINDA
15. IVAN JERONEL

Handwritten signatures corresponding to the names in the list above, including Jozef Kollár, Martin Chren, Judaj Droba, Judas Híšov, Daniel Kráčer, Josef Miček, Martin Poliačik, Ludovít Gallo, Viliam Novotný, Martin Fedor, Paul Frejo, Ludo Kanik, Ivan Mikloš, Mikuláš Žarinda, and Ivan Jeronel.